

i Prinsens Palæ bygget saaledes om, at det blev brandsikkert. Men i saa Fald bliver der ikke ret meget tilbage af Huset, ikke en Gang den ydre Skal. Thi hvis Huset skal gøres brandsikkert, skal man ikke blot flytte et Par Vinduer og reparere et Tag, som jeg tror den højtærede Minister talte om, saa skal Prinsens Palæ fuldkommen bygges om, hele Tagkonstruktionen skal afløses af en Jernkonstruktion og cementeres. Det er ogsaa planlagt, og det forlanges af Brandvæsenet. Men jeg vil anse det for temmelig tvivlsomt, om hele Konstruktionen derhenne og Fundamenterne for selve Bygningen er saaledes beskaffen, at Prinsens Palæ vil kunne bære hele denne tunge Tagkonstruktion, som det er Meningen at sætte oven paa.

Der er her nævnt forskellige Planer, og det er rimeligt, at man i en saadan Situation overvejer alt, og jeg vil gerne nævne, om det ikke var muligt, at man kunde anvende en Del af Christiansborg til den Del af Nationalmuseet, som det er vigtigst at bevare mod Brandfare. Udenrigsministeriet kan ikke i Længden lægge Beslag paa det uhyre store Antal Kontorer, som man har derovre i den anden Fløj. Det er ikke saa meget, man skærer Udenrigsministeriet ned i Aar, men der kan ikke være Tvivl om, at vi efterhaanden vil komme til at skære det meget, meget mere ned. Allerede ved den Nedsikring, der finder Sted i Aar, vil sikkert Kontorerne blive meget, meget for store for Ministeriet. Man kunde saa flytte tilbage til Bygningen paa Kongens Nytorv eller maaske flytte over til Prinsens Palæ. Det er muligt, at det er en Løsning, hvor man uden nogen større Udgift til Bygning kunde finde den bedste og den fuldkommen brandsikre Bygning til at opbevare disse uerstattelige Ting i, og det er stadig dem, der fremfor alt ligger mig paa Sinde. Den øvrige Del af Sagen kan vi sagtens faa ordnet, naar vi blot faar de oldnordiske Ting anbragt fuldkommen i Sikkerhed. Christiansborg kan ikke brænde. Man kan have forskellige Meninger om, hvorvidt det er et Onde eller et Gode, at dette Hus ikke kan brænde. Det kan kun omkomme ved et Jordskælv, og det er vi ikke udsat for her i Landet, saa baade vi og vore Efterkommere i mange Led maa finde sig i at se paa dette Hus, som det er.

Den Plan, som vel vil blive den, der bliver gennemført, hvis man skal bevare Centraliseringen af hele det nuværende Nationalmuseum, er jo Kastelsplanen. Jeg maa her gøre den Bemærkning,

at hvis man vil tage en Del af Christiansborg i Brug til Nationalmuseet, maatte selvfølgelig hele Folkemuseet skilles ud, men det forekommer egentlig ogsaa mig at være det forstandigste. Men vil man ikke det, vil man have hele Nationalmuseet stadig samlet, som det er, og udvide det bestandig, skal man jo have overordentlig megen Plads, og saa vil nok Kastelsplanen være den bedste. Men saa vil jeg rigtig nok meget henstille, at vi fik udskrevet en Konkurrence om en Museumsbebyggelse af Kastellet med Rasering af det allermeste af det gamle, der er derude. Naturligvis skal vi bevare Portene, som jo er sande arkitektoniske Perler, og vi skal vel ogsaa bevare Kirken og Kommandantboligen. Men Resten tror jeg virkelig ikke, man kan faa noget ud af, som egner sig til Museumsbygninger, og det gamle maa nu til syvende og sidst vige for det nye. Det er en meget svag Tid, der ikke har Mod til at rive noget gammelt ned i Overbevisningen om, at den kan bygge noget nyt, der er bedre. Vi overdriver eller er ved at begynde paa at overdrive Respekten for alt, hvad der blot er nogle hundrede Aar gammelt, i en Grad, som nærmer sig Hysteri, for det er ligemeget, hvor brøstfældigt og affældigt, det gamle er, uh, der skal passes paa alle Vegne. I den Henseende kan man ogsaa gaa for vidt. Men vi maatte kunne faa en saadan Plan udarbejdet, og jeg synes, det var udmærket, hvis vi kunde det og i Enighed slutte os om at flytte Museet til Kastellet. Det vil jeg gerne være med til, naar man ikke vil dele Nationalmuseet, hvis man saa vil give mig Ret i, at saa skal vi have udskrevet en Konkurrence med Bevaring kun af det, der har virkelig arkitektonisk Værdi derude. At det vil koste meget at flytte Brødfabrikken, forstaar jeg ikke rigtig, men hvis det gør det, saa kunde man jo lade være med at flytte den. Vi har Brødfabrikker nok i København, og det Brød, som Soldaterne skal have, kan de faa meget bedre fra de civile Brødfabrikker, som bager bedre Brød end den gamle militære Brødfabrik i Kastellet. Derved antager jeg, at vi kom til at skrive de 3,7 Mill. Kr. betydeligt ned. Og hvad Resten af dem skal gaa til, forstaar jeg i Virkeligheden ikke, for jeg synes, at enten der er 200 eller 300 Mand derude, maa de virkelig kunde marchere derfra paa deres Fødder. Og de 8 Premierløjtnanter, der er ugifte og har Bolig derude, kan vel heller ikke forvalde Staten nogen synderlig Udgift. Man plejer jo ellers ikke saadan at give Folk speciel Erstatning, fordi de